



**Republika Srbija**  
**VRHOVNI SUD SRBIJE**  
**Kž I 854/05**  
**09.02.2006. godina**  
**Beograd**

## **U IME NARODA**

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragiše Đorđevića, predsednika veća, Slobodana Rašića, Nevenke Važić, dr Gligorija Spasojevića i mr Sretka Jankovića, članova veća, sa savetnikom Natašom Banjac, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv optuženog AA i dr., zbog krivičnog dela teški slučajevi razbojništva iz člana 169. stav 1. u vezi sa članom 168. stav 1. KZ RS i dr., odlučujući o žalbama branilaca optuženog AA, adv.BB i adv.VV, branioca optuženog GG, adv. DD i branioca optuženog ĐĐ adv. EE, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Pančevu K. 63/04 od 31.1.2005.godine, u sednici veća održanoj, u smislu člana 375. Zakonika o krivičnom postupku, u prisustvu optuženog GG i njegovog branioca, adv. DD, dana 9.2.2006.godine, doneo je

## **P R E S U D U**

UVAŽAVANJEM žalbi branilaca optuženih AA, GG i ĐĐ i po službenoj dužnosti, PREINAČUJE SE presuda Okružnog suda u Pančevu K. 63/04 od 31.1.2005.godine, u pogledu pravne ocene dela i odluke o kazni, tako što Vrhovni sud:

- radnje optuženog GG, opisane pod tačkom I izreke, pravno kvalifikuje kao krivično delo razbojništvo iz člana 206. stav 3. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakonika ("Službeni glasnik Republike Srbije" broj 85/05 od 6.10.2005.godine), za koje delo mu utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 1-jedne godine, a radnje opisane pod tačkom III izreke, pravno kvalifikuje kao produženo krivično delo razbojništvo iz člana 206. stav 1. Krivičnog zakonika, za koje delo mu utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 8-osam meseci;

- radnje optuženog GG, opisane pod tačkom II izreke, pravno kvalifikuje kao krivično delo prikrivanje iz člana 221. stav 1. Krivičnog zakonika;

- radnje optuženog ĐĐ, opisane pod tačkom III izreke, pravno kvalifikuje kao produženo krivično delo razbojništvo iz člana 206. stav 1. Krivičnog zakonika,

pa optužene AA i ĐĐ OSUĐUJE i to: optuženog AA, primenom člana 60. stav 1. i stav 2. tačka 2. Krivičnog zakonika, na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1-jedne godine i 6-šest meseci i optuženog ĐĐ, na kaznu zatvora u trajanju od 8-osam meseci, s tim da se optuženima u izrečene kazne ima uračunati vreme provedeno u pritvoru od 13.3.2004.godine do 8.4.2004.godine, a optuženom GG, primenom članova 64., 65. i 66. Krivičnog zakonika, izriče uslovnu osudu, tako što mu utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 3-tri meseca koja se neće izvršiti ako osuđeni za vreme od 1-jedne godine ne učini novo krivično delo.

## **O b r a z l o ž e n j e**

Navedenom prvostepenom presudom Okružnog suda u Pančevu oglašeni su krivim, i to: opt.AA, za krivično delo teški slučajevi razbojništva iz člana 169. stav 1. u vezi sa članom 168. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije (KZRS), za koje delo mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 3-tri godine; optuženi AA i ĐĐ, kao saizvršioци, za produženo krivično delo razbojništvo iz člana 168. stav 1. KZ RS u vezi sa članom 22. Osnovnog krivičnog zakona (OKZ) za koje delo je opt. AA utvrđena kazna zatvora u trajanju od 1-jedne godine i 6-šest meseci i opt. GG za krivično delo prikrivanje iz člana 184. stav 1. KZ RS i osuđeni i to: opt. AA, na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 4-četiri godine i 4-četiri meseca, opt. ĐĐ, na kaznu zatvora u trajanju od 1-jedne godine i opt. GG, na kaznu zatvora u trajanju od 3-tri meseca, s tim da se optuženima AA i ĐĐ u izrečene kazne ima uračunati vreme provedeno u pritvoru od 13.3.2004.godine do 8.4.2004.godine. Istom presudom optuženi su obavezani da solidarno plate sudu na ime troškova krivičnog postupka iznos od 22.800,00 dinara i na ime paušala svaki po

3.000,00 dinara, sve u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude pod pretnjom prinudnog izvršenja, odlučeno je da troškovi krivičnog postupka za branioca opt. AA koji su određeni po službenoj dužnosti padaju na teret budžetskih sredstava suda, dok je oštećena FF, sa imovinsko pravnim zahtevom, upućena na parnicu.

Protiv te presude blagovremeno su izjavili žalbe:

- branilac opt. ĐĐ, adv. EE, zbog pogrešne primene krivičnog zakona, bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni sa predlogom da se pobijana presuda preinači tako da optuženi bude oslobođen od optužbe za delo koje mu je stavljeno na teret ili da se presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni pretres i donošenje nove odluke,

- branilac opt. AA, adv. BB, u odnosu na krivično delo iz člana 169. stav 1. u vezi sa članom 168. stav 1. KZ RS, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o krivičnim sankcijama, sa predlogom da se pobijana presuda preinači i opt. AA oslobodi od optužbe ili da se presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje i odluku,

- branilac opt. GG, adv. DD, zbog povrede krivičnog zakona, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, sa predlogom da Vrhovni sud Srbije pobijanu presudu preinači tako što će opt. GG izreći oslobađajuću presudu, a ukoliko ovaj predlog ne usvoji, da optuženom izrekne uslovnu osudu, kao i sa zahtevom za obaveštavanje optuženog i njegovog branioca o sednici veća drugostepenog suda i

- branilac opt. AA, adv. BB zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o krivičnoj sankciji, sa predlogom da Vrhovni sud Srbije prvostepenu presudu u pobijanom delu ukine i vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Republički javni tužilac u podnesku Ktž. broj 995/05 od 31.5.2005.godine, predložio je da Vrhovni sud Srbije odbije kao neosnovane žalbe branilaca optuženih AA, ĐĐ i GG i da prvostepenu presudu potvrdi.

U sednici veća održanoj u smislu člana 375. Zakonika o krivičnom postupku (ZKP) u odsutnosti obaveštenog Republičkog javnog tužioca, a u prisustvu optuženog GG i njegovog branioca koji je izneo objašnjenja, za stavove iz žalbe, Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu, razmotrio ostale spise predmeta i stav i predlog Republičkog javnog tužioca, iz napred navedenog podneska, pa je nakon ocene žalbenih navoda i predloga, našao da su žalbe branilaca optuženih osnovane u delu kojim se presuda pobija zbog odluke o kazni, a da povodom tih žalbi, a po službenoj dužnosti, pobijanu presudu treba preinačiti u pogledu pravne ocene dela optuženih.

Prvostepenom presudom i u postupku koji je prethodio donošenju iste, nisu učinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka na koje drugostepeni sud, u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. ZKP pazi po službenoj dužnosti, povodom žalbi branioca opt. ĐĐ i branioca opt. AA, adv. BB, u kojima je ovaj žalbeni osnov istaknut, a nije obrazložen, pa ni bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 3. i tačka 11. ZKP, na koje se neosnovano ukazuje u žalbi branioca opt. AA, adv. BB.

Nisu osnovani navodi žalbe branioca adv. BB da je, zbog toga što na glavnom pretresu optuženi nije upozoren o pravu na korišćenje maternjeg jezika u postupku, s obzirom da je po narodnosti \_\_\_\_, učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka (član 368 .stav 1. tačka 3. ZKP). Ovo iz razloga što je optuženi, pre davanja iskaza pred istražnim sudijom, izjavio da dobro govori srpski jezik, da će svoj iskaz dati na srpskom jeziku i da mu nije potreban tumač (pri čemu je i prethodno prilikom saslušanja u SUP-u Pančevo i nakon što je, prema konstataciji u zapisniku, poučen o pravima koja ima u postupku, iskaz dao na srpskom jeziku, a zapisnik potpisao bez primedbi), pa kako navedenu izjavu optuženi nije izmenio do početka glavnog pretresa, to nije bilo potrebno optuženog, pre davanja iskaza na glavnom pretresu, koji sa njegovim ranijim iskazima čini jedinstvenu celinu, ponovo upozoravati da ima pravo da u postupku upotrebljava svoj jezik.

Ne mogu se prihvatiti kao osnovani navodi iste žalbe da je pobijanom presudom učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, time što odbrana optuženog u odnosu na dela izvršena sa opt. ĐĐ, nije verno reprodukovana u obrazloženju presude i da glasi sasvim drugačije, kako je to vidljivo iz

zapisnika o saslušanju okrivljenog pred istražnim sudijom, kao i zbog toga što su razlozi presude za zaključak suda da je opt. AA ušao u prodavnicu "CC" zajedno sa opt. ĐĐ, suprotni sadržini iskaza jedinog očevica događaja, svedoka ŽŽ, koji sud pri tom i ne ceni.

Naime, upravo onako kako je predstavljeno kod izlaganja odbrane opt. AA, na strani 6 stav drugi pobijane presude, glasi iskaz optuženog dat pred organima unutrašnjih poslova, kod kojeg je optuženi u celosti ostao i u iskazima pred istražnim sudijom dana 15.3.2004. godine i dana 17.3.2004.godine, što je takođe ponovio i na glavnom pretresu, pa se ne može reći da je odbrana opt. AA predstavljena u obrazloženju pobijane presude suprotna onome što je optuženi stvarno govorio. Istina, zanemaruje sud određene detalje o kojima se optuženi izjašnjavao prilikom davanja iskaza pred istražnim sudijom, dana 17.3.2004.godine kad je reč o događaju u prodavnici "ZZ", gde optuženi, za razliku od ranijih iskaza kaže da je i sam ušao u prodavnicu i da je on prilikom izlaska iz prodavnice uzeo plastičnu bocu sa lizalicima i kutiju sa kafom i džezvom. Međutim, propust prvostepenog suda da unese u obrazloženje presude i ove navode opt. AA, po nalaženju Vrhovnog suda, nema značaj bitne povrede odredaba krivičnog postupka, jer je kazivanje optuženog o navedenim činjenicama u suštini priznanje istih i samo potvrda činjeničnog stanja koje sud u pogledu navedenih činjenica i okolnosti utvrđuje iskazom svedoka II.

Nasuprot navodima ove žalbe, sud je u obrazloženju presude izložio sadržinu iskaza svedoka ŽŽ i dao razloge za ocenu istog kao istinitog, a to što sud, i pored izjave svedoka da nije videla drugog mladića u prodavnici, utvrđuje prisustvo istog, ne čini razloge presude za ovu ocenu protivrečnim stvarnoj sadržini izvedenih dokaza, budući da svedok ŽŽ nije jedini očevidac događaja, već je to i svedok JJ na osnovu čijeg iskaza sud i utvrđuje da je i opt. AA kritičnom prilikom ušao u prodavnicu i da svedok JJ kaže da mu je oštećena, u razgovoru neposredno nakon događaja, rekla da je moguće da drugog mladića nije videla jer se mnogo uplašila.

Neosnovano se svim podnetim žalbama prvostepena presuda pobija zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja jer je prvostepeni sud, na osnovu pravilne ocene izvedenih dokaza i odbrana optuženih pravilno i potpuno utvrdio sve odlučne činjenice, objektivne i subjektivne prirode, na osnovu kojih je pravilno zaključio da su optuženi, na način bliže opisan u izreci i utvrđen u obrazloženju presude, izvršili predmetna krivična dela.

Navodi žalbe branioca opt. AA, adv. BB, da nije postojao nikakav plan ni prethodni dogovor opt. AA, sada pok. KK i mal. LL za izvršenje krivičnog dela opisanog pod tačkom I izreke pobijane presude i samim tim, da nema grupe, da nema umišljaja opt. AA koji nije hteo izvršenje dela i odgovarao je LL od napada na oštećenu, te da stoga ne stoji ni kvalifikacija dela optuženog izneta u pobijanoj presudi, ne mogu se prihvatiti jer su u suprotnosti sa iskazom svedoka LL, koji logično i dosledno tokom postupka objašnjava okolnosti pod kojima je, na predlog opt. AA i po dogovoru sa njim i KK, napao oštećenu i oduzeo od nje označene stvari, dok su se ova dvojica i opt. GG nalazili u blizini, kao i sa iskazom oštećene iz kojeg proizilazi da je opt. AA sa još dvojicom mladića bio u blizini mesta na kojem se ona nalazila kad je jedan od njih (svedok LL) počeo da je prati i kad ju je napao (čula im glasove). Osim toga, da su optuženi AA i GG bili u blizini i videli napad na oštećenu i sve što se događalo, proizilazi i iz iskaza opt. GG datog u SUP-u pa su neosnovani navodi ove žalbe da iskaz svedoka LL nije validan dokaz jer je suprotan iskazima svih ostalih koji tvrde da se napad na oštećenu nije dogodio u blizini optuženih.

Sledstveno izloženom, Vrhovni sud ocenjuje kao neosnovane i navode žalbe branioca opt. GG kojim se negira direktan umišljaj optuženog na izvršenje krivičnog dela za koje je oglašen krivim i s tim u vezi tvrdi da optuženi nije mogao znati odakle potiče novac koji je svedok LL izvadio iz džepa, a ne iz torbice kako pogrešno utvrđuje sud. Osim što je opt. GG, kao je napred već rečeno, video napad na oštećenu i oduzimanje torbice od nje, on sam, kao i opt. AA u iskazima datim u policiji navode da je LL novac izvadio iz ženske torbice oduzete od oštećene, pa je prvostepeni sud, suprotno navodima ove žalbe, i ovu činjenicu pravilno utvrdio i pravilno zaključio da je opt. GG bio svestan da uzima novac koji je pribavljen izvršenjem krivičnog dela i da je samim tim i hteo izvršenje dela za koje se tereti.

Kad je reč o krivičnim delima pod tačkom III izreke pobijane presude, neosnovano se žalbom branioca opt. AA, adv. BB, negira učešće opt. AA u izvršenju dela u prodavnici "CC" i utvrđenje u pobijanoj presudi ove činjenice kao suprotne izvedenim dokazima odnosno iskazu ŽŽ kao jedinog očevica, što žalilac inače smatra posledicom učinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka u vezi sa ocenom ovog dokaza i o čemu je napred već bilo reči, pa isti tamo navedeni razlozi vrede i za ocenu o neosnovanosti osporavanja u ovoj žalbi činjeničnog stanja presude u navedenom delu.

Pravilnost zaključka prvostepenog suda u pogledu uračunljivosti opt. ĐĐ u vreme izvršenja dela, zasnovanog na nalazu i mišljenju veštaka neuropsihijatra dr LJLJ, ne dovodi se u sumnju žalbom branioca opt. ĐĐ. Ovo iz razloga što je pomenuti veštak dajući mišljenje da je sposobnost optuženog shvatanja značaja dela i upravljanja svojim

postupcima, u to vreme, bila bitno smanjena, imao u vidu sve okolnosti i podatke u spisima na koje se i žalilac poziva osporavajući izneto mišljenje veštaka i ističući stav da takvo psihičko stanje kakvo je konstatovano nalazom veštaka - jake omamljenosti alkoholnim pićem ili opojnom drogom koje ima odlike privremene duševne poremećenosti, znači da optuženi nije bio uračunljiv. Između ostalog, veštak je imao u vidu iskaze svedoka o izgledu i ponašanju optuženog u kritično vreme, neupotrebljivost rezultata toksikološke i hemijske analize krvi optuženog i podatke dobijene na osnovu raspoložive medicinske dokumentacije i psihijatrijskog pregleda optuženog, pa žalbenim navodima nije dovedena u pitanje stručnost veštaka ni tačnost njegovog nalaza i mišljenja.

Ne mogu se prihvatiti kao osnovani navodi žalbi branilaca optuženih AA i ĐĐ, kojima se negira upotreba prinude (ozbiljne pretnje) prema oštećenima ŽŽ i II i s tim u vezi iznosi stav da u radnjama ovih optuženih iz tačke III izreke pobijane presude, nema elemenata krivičnog dela razbojništva, već eventualno, po mišljenju branioca opt. ĐĐ, krivičnog dela iznude ili teške krađe izvršene na naročito opasan ili drzak način ili sticaja sitnog dela krađe i prinude ili samo sitnog dela krađe, imajući u vidu da je umišljaj optuženog bio upravljen na pribavljanje male imovinske koristi, što je i stav žalbe branioca opt. AA u vezi sa izvršenjem dela u prodavnici "MM".

Naime, kod nespornih i nesumnjivo utvrđenih činjenica da je opt. ĐĐ tražeći od oštećene ŽŽ da mu preda pazar, istoj pokazivao metalna klešta zadenuta za pojas, što je oštećenu, kako sama kaže navelo na pomisao da će je izudarati kleštima, a obračavajući se sa istim zahtevom za predaju pazara oštećenoj II, krenuo prema njoj sa pomenutim metalnim kleštima u rukama, zbog čega je ona vrištala znajući da je u blizini njen svekar i poslala sina po pomoć, jasno je, nasuprot stavu žalilaca, da su oštećene ovakvo ponašanje optuženog doživele kao ozbiljnu pretnju napadom na život ili telo, što pokazivanje odnosno pretnja takvim predmetom podobnim da teže povredi telo čoveka, i objektivno predstavlja. Stoga se pravilnost utvrđenja u pobijanoj presudi ozbiljne pretnje kao oblika prinude i bitnog obeležja krivičnog dela u pitanju, ne dovodi u sumnju suprotnim žalbenim navodima .

Neprihvatljiv je stav žalilaca da je umišljaj optuženih bio upravljen na pribavljanje male imovinske koristi i stoga na izvršenje sitne krađe. Upućivanjem zahteva prodavačici da mu preda pazar koji ima u prodavnici, nemajući pri tom pouzdana saznanja o kojem tačno iznosu novca je reč, ali imajući predstavu da to može biti veći iznos novca, dakle i onaj koji prevazilazi zakonski limit za sitnu krađu (8.000 dinara), optuženi nemaju svest i volju na pribavljanje manje imovinske koristi, već naprotiv njihov umišljaj je upravljen na pribavljanje veće imovinske koristi što nesumnjivo proizilazi i iz navoda odbrane opt. AA da, nakon oduzimanja novca u prodavnici "CC" u iznosu od 6.000 dinara, opt. KK kaže da idu dalje jer to nije dovoljno novca, što potom i čine i odlaze u prodavnicu "\_\_\_", a razlog što iz nje iznose samo lizalice i kafu, nije što je oduzimanje samo ove robe bilo obuhvaćeno njihovim umišljajem, kako se neosnovano tvrdi u žalbi branioca opt. AA, već što im oštećena II nije dala novac koji su takođe hteli oduzeti.

Ceneći ostale navode u podnetim žalbama kojima se presuda pobija zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, Vrhovni sud nalazi da nisu od uticaja na ishod u ovoj krivičnoj stvari.

Ispitujući pravilnost primene krivičnog zakona i pri tom, imajući u vidu da je 1.1.2006.godine, posle donošenja prvostepene presude stupio na snagu Krivični zakonik ("Službeni glasnik Republike Srbije" broj 85/05 od 6.10.2005.godine) koji je, u odnosu na pravnu kvalifikaciju krivičnih dela razbojništva iz tačke III izreke pobijane presude i zaprećenu kaznu za predmetna krivična dela blaži za optužene od zakona važećeg u vreme izvršenja dela, pa je primena istog obavezna u smislu člana 5. stav 2. Krivičnog zakonika (KZ), Vrhovni sud je po službenoj dužnosti (član 380. stav 1. tačka 2. ZKP) preinačio prvostepenu presudu u pogledu pravne ocene dela, tako što je radnje opt. AA iz tačke I izreke kvalifikovao kao krivično delo razbojništvo iz člana 206. stav 3. u vezi sa stavom 1. KZ, radnje opt. GG iz tačke II izreke, kao krivično delo prikrivanje iz člana 221. stav 1. KZ, a radnje optuženih AA i ĐĐ iz tačke III (pod 1. i 2.), kvalifikovao kao produženo krivično delo razbojništvo iz člana 206. stav 1. KZ, s obzirom da su u odnosu na ove radnje ispunjeni uslovi u smislu člana 61. KZ za postojanje produženog krivičnog dela koji se odnose na istovrsnost krivičnih dela učinjenih u vremenskoj povezanosti od strane istog učinioca, te istovrsnost predmeta dela i jedinstveni umišljaj učinioca.

Uvažavanjem žalbi branilaca optuženih u delovima kojim se prvostepena presuda pobija zbog odluke o kazni, Vrhovni sud je presudu preinačio u ovom delu tako što je opt. AA za krivično delo iz člana 206. stav 3. u vezi sa stavom 1. KZ, primenom članova 56. tačka 3. i 57. stav 1. tačka 2. KZ, utvrdio kaznu zatvora u trajanju od jedne godine, a za produženo krivično delo iz člana 206. stav 1. KZ, primenom članova 56. tačka 3. i 57. stav 1. tačka 3. KZ, kaznu zatvora u trajanju od osam meseci i za navedena dela, primenom člana 60. stav 1. i stav 2. tačka 2. KZ, osudio ga na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i šest meseci, opt. ĐĐ za produženo krivično delo iz člana 206. stav 1. KZ, primenom članova 56. tačka 3. i 57. stav 1. tačka 3. KZ, osudio na kaznu zatvora u trajanju od osam meseci, a opt. GG, za krivično delo iz člana 221. stav 1. KZ, primenom člana 64., 65. i 66. KZ, izrekao uslovnu osudu tako što mu je utvrdio kaznu zatvora u trajanju od tri meseca i istovremeno odredio da se

ona neće izvršiti ako osuđeni za vreme od jedne godine ne učini novo krivično delo. Pri tom, Vrhovni sud je uzeo u obzir težinu krivičnih dela u pitanju, koja je u izvesnoj meri umanjena s obzirom na izmenjenu pravnu kvalifikaciju dela, zatim, visinu propisane kazne za predmetna krivična dela, stepen krivice svakog od optuženih i ostale okolnosti relevantne u smislu člana 54. KZ prilikom odmeravanja kazne i u smislu člana 66. KZ za izricanje uslovne osude, a koje su pobijanom presudom pravilno utvrđene, opt. AA kao otežavajuća okolnost da mu je kao maloletniku izrečena vaspitna mera pojačanog nadzora organa starateljstva zbog izvršenja krivičnog dela iz člana 53. stav 1. KZ RS a kao olakšavajuće okolnosti na strani svih optuženih, njihovu mladost, opt. AA okolnost da nije lično primenjivao silu i pretnju prema oštećenima, optuženima GG i ĐĐ i raniju neosuđivanost i iskreno držanje pred sudom, opt. GG da otpočine nov život u inostranstvu, a opt. ĐĐ i da je dela izvršio u stanju bitno smanjene uračunljivosti i obeštećenje oštećenih .

Ovako odmerene kazne optuženim AA i ĐĐ, ublažene s obzirom na postojanje navedenih osobito olakšavajućih okolnosti, i nove okolnosti istaknute u žalbi branioca opt. ĐĐ - da se optuženi leči od bolesti zavisnosti od opojnih droga i da je zasnovao vanbračnu zajednicu, i jedinstvena kazna izrečena opt. AA, po oceni Vrhovnog suda srazmerne su značaju tih okolnosti i otežavajuće okolnosti na strani opt. AA, izraženoj društvenoj osudi za učinjena dela i stepenu krivice optuženih, pa se istim može ostvariti svrha kažnjavanja iz člana 42. KZ. Na osnovu člana 63. KZ, u izrečene kazne optuženima je uračunato vreme provedeno u pritvoru, kao u izreci ove presude.

Opt. GG izrečena je uslovna osuda jer olakšavajuće okolnosti na strani ovog optuženog i odsustvo otežavajućih okolnosti daju osnova za uverenje da će i samo upozorenje uz pretnju kazne koja je optuženom odmerena kao srazmerna tim okolnostima društvenoj osudi za učinjeno delo i stepenu krivice optuženog, dovoljno uticati na optuženog da više ne vrši krivična dela, pa se izrečenom uslovnom osudom može postići svrha izricanja krivičnih sankcija (član 64. KZ).

Iz svih iznetih razloga, a na osnovu člana 391. stav 1. KZ, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Predsednik veća

sudija, Dragiša Đorđević, s.r.

Zapisničar,

Nataša Banjac, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

SR